

dem til kontanter, men dem har man jo ikke. Det problem synes vi ikke er løst endnu. Det håber vi på at vi kan løse under udvalgsarbejdet.

Så har vi også lagt mærke til, at der i § 34 er hele seks punkter på side 28 med ting, ministeren som den store spillemester skal bemyndiges til at regulere. Og det er fint nok, hvis vi ellers under udvalgsarbejdet kan få indblik i, hvordan ministeren forestiller sig, at de bemyndigelser skal udnyttes. Jeg kan sige, som det er, at en af de ting, vi er meget opmærksomme på, er, at 300-kr.-grænsen ikke lige pludselig går i skred og bliver til 1.000 eller 3.000 eller 5.000 kr., eller, som der jo var forslag om på et tidspunkt, at man kunne vinde 30.000 kr. på kontantautomater.

I den forbindelse savner vi også beskrivelse af, hvordan det skal være omkring det, man kalder topspil, altså hvor der er flere maskiner, som er slået sammen, og man så kan spille op i en pulje. Kan man dér få gevinster udbetalt større end 300 kr.? Det håber vi ikke, men det er alt sammen meget velegnet til udvalgsarbejdet.

Udvalgsarbejdet er også det sted, hvor vi skal finde ud af, om afgiftsknækket og procenterne er sat det rigtige sted. Udvalgsarbejdet er også dér, hvor vi finder ud af, hvilken rolle Tipstjenesten skal have, hvor mange penge, de har mulighed for at tjene, om det er dem, der kommer til at lide.

Men med disse bemærkninger af mere teknisk karakter vil vi fra Frihed 2000 tilkendegive over for ministeren, at vi støtter forslaget, primært fordi vi får lukket for det sorte og det illegale spil. Det er meget vigtigt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er meget passende at komme efter hr. Kim Behnke, fordi hr. Kim Behnke startede lidt med at ridse forhistorien op, og det er fuldstændig rigtigt, som det blev sagt i ordførertalen, at det har en lang forhistorie. Og vi kan sige, at i den her opvarmning til lovforslaget har vi jo også haft en række møder, selv om man måske på nogle af ordførerne ikke helt kunne høre, at vi har haft så mange drøftelser. Der er, lad mig sige det, ikke indgået nogen former for aftaler, men ikke desto mindre var der da enkelte af ordførerne, som kom med tilkendegivelser, der undrer mig lidt i forhold til det forløb, vi har været igennem.

Men må jeg først overordnet sige, at det ikke er et forslag, der har til hensigt at skabe mere

eller flere spil. Det er et forslag, der har ét overordnet formål, og det er at sørge for, at spil foregår inden for lovlige rammer.

Vores forudsigelse er jo sådan set, at det vil begrænse mængden af det samlede spil og ikke udvide mængden af det samlede spil. Og jeg vil gerne tilkendegive, at det har hverken jeg eller regeringen nogen problemer med under den klare forudsætning, at vi ikke får det skruet sådan sammen, at det ulovlige spil fortsætter. Virkeligheden er jo sådan indrettet – man kan lide det, eller man kan lade være – at menneskenes børn vil spille.

Derfor mener jeg, at vores opgave er at skabe nogle rammer, så vi har styr på, hvor der spilles, at vi begrænser de skadevirkninger, der kan være ved, der spilles, og at det afkast, der kommer fra spillene, enten bør ende i den store almennyttige kasse eller i de mindre almennyttige kasser sådan at forstå, at dem, der driver spillene, selvfølgelig skal kunne have en rimelig fornuftig forretning, men heller ikke mere. Til det, der i øvrigt kommer ud af det her, er det i hvert fald regeringens indgang, at dér skal indtægterne fra området gå til gode, fornuftige formål.

Og derfor ender jeg så med at undre mig over en række af bemærkningerne fra ordføreren fra partiet Venstre, for jeg forstod nærmest hr. Kristian Jensens tale sådan, at man mente, at alting kunne fortsætte uændret bortset fra, at vi fik koblet det op og i øvrigt fik forsøgt at gøre postyr på området som så. Men de meget store summer, der i dag visse steder indtjenes, som kun i minimal udstrækning går til almennyttige formål ude omkring lokalt, de forretninger ønsker Venstre skulle fortsætte. Det forstår jeg ikke.

Jeg forstår heller ikke, at man synes, det er et problem, at der måske ender ca. 100 mio. kr. eller sådan noget i den store almennyttige kasse, når pengene kommer fra områder, der i dag befinder sig i det gråsorte. Det, vi taler om på afgiftssiden her, er sådan set alene, at vi pålægger den her form for spil afgift svarende til det, vi har på andre områder; i den udstrækning, man ikke yder bidrag til almennyttige formål, betaler man en afgift, der skal efterlade en rimelig for tjeneste – under forudsætning af, at man har nogle rimelige omkostninger – til dem, der driver det. Men ellers skal de efter de regler, vi har på andre områder, ind og betale afgifter.

I den udstrækning man yder beløb til almennyttige formål, det være sig lokalt eller, hvis